

УДК (05):(066):(045)

О.С. ГРАБОВСЬКА, кандидат біологічних наук
А.З. ПИЛИПЕЦЬ, Р.Г. САЧКО, О.О. СМОЛЯНІНОВА,
кандидати сільськогосподарських наук
У.Р. ШАРАН, провідний фахівець
Інститут біології тварин НААН

УЧАСТЬ ПЕРІОДИЧНИХ НАУКОВИХ ФАХОВИХ ВИДАНЬ У ЗАГАЛЬНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРИ

У статті йдеться про підвищення вимог до публікацій та подання дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата чи доктора наук, зокрема, про міжнародні вимоги і стандарти щодо включення вітчизняних періодичних наукових фахових видань або окремих публікацій у світові наукометричні бази даних (БД). Дається опис таких міжнародних наукометричних БД, як Scopus, Web of Science, EBSCO, CSA, Google Scholar, eLIBRARY.ru тощо. Робиться наголос на необхідності визначення для вітчизняних фахових видань імпаکت-фактору чи індексу Гірша, що підвищить рейтинг видання. У цій статті наведено інформацію про вимоги щодо написання назви статей, афіляції авторів, профілів журналів та установ, авторів публікацій, вимоги до рецензування статей, ключові слова, редколегії журналів, авторського резюме та приклади оформлення бібліографічних посилань. У статті подано висновки і рекомендації стосовно підвищення статусу українських періодичних наукових фахових видань та включення їх до міжнародних наукометричних баз.

Ключові слова: міжнародні наукометричні бази даних, вітчизняні періодичні наукові фахові видання, імпакт-фактор, індекс Гірша.

Наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України (МОНМС) № 1112 від 17 жовтня 2012 р. “Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук” передбачає, що за темою докторської дисертації необхідно мати не менше як 20, а кандидатської – п’ять публікацій, у наукових (зокрема й електронних) фахових виданнях України та інших держав. Причому не менш як чотири публікації для докторської (одна – для кандидатської) повинні бути саме у виданнях

© Грабовська О.С., Пилипець А.З.,
Сачко Р.Г., Молянінова О.О.,
Шаран І.Р., 2013

іноземних держав або України, які включено до міжнародних наукометричних баз. Положення набуло чинності з 1 січня 2013 р. [7].

Публікації у виданнях, що не включені до міжнародних наукометричних баз, не мають шансів дійти до світової наукової спільноти і залишаються “наукою у собі”. З кількох тисяч наукових видань України у міжнародних БД реферуються кілька десятків, практично всі вони – з природничих і точних наук.

Найвідоміші БД з усіх галузей знань: Web of Science, яку підтримує Thomson Reuters, і SCOPUS – наукове видавництво Elsevier. В академічних середовищах на Заході популярніша перша, в Україні – друга, тому далі – про SCOPUS. Наказ МОНМС України [7] не містить чіткого визначення поняття “міжнародні наукометричні бази”, тому наукометрична база російського ВІНІПІ істотно полегшить ситуацію. Звичайно, друкуватися за кордоном складно (особливо без закордонних співавторів), а ще складніше – домогтися включення журналу до бази SCOPUS.

Scopus – найбільша у світі універсальна бібліографічна і реферативна БД для відстеження цитування статей, опублікованих у наукових виданнях, складова інтегрованого науково-інформаційного середовища SciVerse. Станом на травень 2012 р. БД Scopus індексує 18500 назв провідних наукових журналів світу, зокрема видань з технічних, медичних та гуманітарних наук 5000 видавців і включає 47 млн записів наукових публікацій, у т. ч. 19 млн. записів ресурсів, опублікованих після 1996 р., зі списками пристатейної бібліографії. Scopus індексує наукові журнали, матеріали конференцій та серіальні книжкові видання [13].

Класифікаційна система SciVerse Scopus включає 24 тематичні розділи, серед яких: фізичні науки – 32 %; медичні науки (медицина та стоматологія; сестринська справа та медичні професії; фармакологія, токсикологія та фармацевтичні науки; ветеринарна справа та ветеринарна медицина) – 31 %; науки про життя (сільськогосподарські та біологічні науки; біохімія, генетика та молекулярна біологія; науки про навколишнє середовище; імунологія та мікробіологія; нейронауки) – 20 %; соціогуманітарні науки – 17 %. SciVerse Scopus індексує наукові джерела, що видаються різними мовами, за умови наявності англomовних рефератів. Географічний розподіл видавців наступний: Європа, Середній Схід та Африка – 52 %; Північна Америка – 36 %; Азійсько-Тихоокеанський регіон – 9 %; Південна Америка – 3 % [17].

Правила відбору джерел для індексації у SciVerse Scopus.

Рішення про індексування нової назви видання БД Scopus приймають за результатами розгляду запитів на включення нових назв видань Консультативним комітетом Scopus з відбору змісту, до якого входять галузеві фахівці (20 вчених та 10 бібліотекарів), які репрезентують різні галузі знання та різні регіони світу. Запит на включення нової назви видання до БД може подати будь-який вчений за допомогою форми на веб-сайті ScopusInfo. Рішення про включення нових назв видань до Scopus (та виключення – які вже не задовільняють вимог Scopus) приймаються щорічно до 1 вересня, а прийняті запити з'являються у Scopus на початку наступного року.

Основні критерії оцінювання видання експертною радою Scopus: 1) видання повинно мати англomовну назву та англomовні версії рефератів усіх наукових статей (оцінюють якість англomовних рефератів); повні тексти статей можуть публікуватися будь-якою мовою; 2) періодичне видання повинно публікуватися з регулярністю не менш, ніж раз на рік; 3) висока якість видання: а) **авторитетність:** репутація видавця; різноманітність місць праці авторів; міжнародний науковий авторитет провідних членів редколегії та різноманітність місць їх праці (цитованість членів редколегій та авторів у виданнях, що вже індексуються Scopus або інших БД); б) **популярність та доступність:** кількість посилань на видання у БД Scopus; кількість установ, що передплачують видання; інші БД, у яких вже індексується видання; кількість запитів на включення видання до БД; 4) контроль за якістю публікацій (наукове рецензування); 5) видання повинно мати власний веб-сайт з англomовними версіями сторінок; бажана наявність на веб-сайті повних текстів статей.

Експертна рада практично завжди відхиляє запити на включення видань, які не мають: ISSN; регулярності виходу нових випусків; списків пристатейної бібліографії; англomовних рефератів до кожної статті; апарату рецензування; власного веб-сайту.

На відміну від БД Web of Science Інституту наукової інформації США, у Scopus не використовується поняття імпаکت-фактору, натомість застосовується індекс Гірша (*h-index*).

Профілі авторів. Для авторів, які опублікували більше як одну статтю, у Scopus створюються індивідуальні облікові записи – профілі авторів з унікальними ідентифікаторами авторів (Author ID), що надають: варіанти імені автора, перелік місць його роботи, кількість публікацій, роки публікаційної активності, галузі досліджень, посилання на основних співавторів, загальна кількість цитувань на публікації автора, загальна кількість джерел, на які посилається

автор, *h*-index автора. Пошук авторів та обмежений перегляд їх профілів доступні через Scopus Author Preview навіть без передплати.

Профілі установ. Для установ, співробітники яких опублікували більше як одну статтю, у Scopus створюються профілі з унікальними ідентифікаторами установ (Scopus Affiliation Identifier) і надається інформація: адреса установи, кількість авторів-співробітників установи, кількість публікацій співробітників, перелік основних назв видань, у яких публікуються співробітники установи, та діаграма тематичного розподілу публікацій співробітників.

Профілі журналів. БД Scopus надає широкі можливості отримання наукової метрики та проведення автоматизованого аналізу видань. За Journal Analyzer можна проводити розширений аналіз наукового рівня видань за основними показниками: 1) загальна кількість статей, опублікованих у виданні протягом року; 2) загальна кількість посилань на видання в інших виданнях за рік; 3) тренд року (відношення кількості посилань на видання до кількості статей, опублікованих у виданні); 4) відсоток статей, які не були процитовані.

На час запуску БД SCOPUS у 2004 р. декілька українських журналів індексувалися у ній окремо в англійській та оригінальній редакціях. Для впорядкування наукової метрики індексація більшості оригінальних версій видань була припинена. Це серйозно вплинуло на показники України як країни-видавця. Аналогічна ситуація склалася з російськими виданнями та видавцями [16, 3, 12].

Проекти щодо використання наукометричної БД Scopus для оцінки наукового потенціалу в Україні на рівні вищих органів державної влади почали з'являтися у 2009 р. Протягом року МОНМС та НАН України провели консультації з компанією Elsevier щодо серйозного збільшення номенклатури українських видань, що індексуються у Scopus. Стратегічні домовленості були досягнуті. 10 червня 2009 р. Президія НАН України ухвалила рішення щодо постійного моніторингу наукового потенціалу суб'єктів наукової діяльності України за показниками БД Scopus. Реалізація цього завдання була покладена на Національну бібліотеку України імені В. І. Вернадського (НБУВ). 24 грудня 2009 р. рішенням колегії Міністерства освіти і науки України показник “Кількість публікацій у наукометричній міжнародній базі даних Scopus” був ухвалений в якості одного з показників оцінки результативності наукової та науково-технічної діяльності вищих навчальних закладів [6]. “Положення про дослідницький університет”, затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2010 р. № 17 регламентує мінімальну кількість наукових робіт (150), яку

співробітники університету повинні публікувати щорічно у виданнях, що індексуються БД Web of Science та/або Scopus, для надання чи підтвердження статусу дослідницького університету [9].

Якісне представлення журналу: назва журналу; прізвища авторів; адресні відомості про місце праці авторів, назви організації, міста і країни ((author affiliation)); пристатейні списки літератури (References) в романському алфавіті (латиницею); назви статей англійською мовою; авторські резюме (анотації) і ключові слова англійською до кожної наукової статті. Заявник повинен підтвердити, що ці вимоги дотримані: авторські резюме (реферати – abstracts) англійською; рецензування; регулярний графік видання журналу; ISSN; пристатейні списки літератури в романському алфавіті (латиницею); розміщення на сайті журналу.

Характеристика журналу при заявленні у SCOPUS: міжнародний ідентифікаційний код серійного видання (ISSN – International Standard Serials Number); рецензування статей (система розглядає 4 рівні рецензування: а) головним редактором (найнижчий рівень – рецензуванням не вважається); б) відкрите рецензування (рецензент і автор знають один одного); в) “одностороннє сліпе” – рецензент знає ім’я автора, автор не знає імені рецензента; г) “двостороннє сліпе” – рецензент і автор не знають один одного;

географічна різноманітність походження членів редакційної ради (міжнародний або національний склад, присутність іноземних членів бажана, не розглядаються видання, де до редакційної ради входять вчені однієї організації); **географічна різноманітність походження авторів** (присутність іноземних авторів бажана, не розглядаються видання, в яких публікуються автори тільки однієї організації); **чітка періодичність та регулярність виходу** чергових випусків видання (бажано вказати на сайті та в журналі); **якісне оформлення статей;** якщо стаття не англійською, експерт оцінює зміст статті за англійською анотацією, решта – за структурою статті, ілюстративним матеріалом, таблицями, графіками, поліграфічним оформленням; **невід’ємна частина** статті англійською мовою: автори, назва статті, дані афіліції авторів, авторське резюме, ключові слова, пристатейні списки літератури в романському алфавіті; **сайт англійською мовою,** де представлена повна інформація про журнал: політика журналу (цілі і завдання журналу); повний склад редакційної ради (з якої країни кожен член ради); розділ, присвячений дотриманню журналом редакційної етики; інформація для авторів; інформація для дописувачів; зміст і анотація кожної статті на сайті при виході чергових випусків журналу, контактна інформація. Це мінімальний

і обов'язковий склад відомостей про журнал на сайті. Наявність повних текстів статей у відкритому доступі. Чим краще оформлений сайт, тим вища його оцінка. Якщо журнал не має перекладу на латиницю кириличних посилань, він не приймається на експертизу. Важливим є представлення у кожному випуску англійською мовою видавничих відомостей (засновники, видавництво, редакційна рада, редакційна колегія, контактні дані на титульних сторінках журналу), зміст кожного випуску англійською. Усі зміни у журналі (зміна назви, ISSN, поштової адреси, адреса сайту, електронної пошти) слід відразу відображати у чергових випусках журналу і на його сайті.

Основні вимоги до оформлення журналу. Подання у Scopus непідготовленого журналу приводить до відсіву його ще на початку реєстрації – до представлення в Експертну систему. Журнал не варто заявляти, якщо в ньому відсутня інформація англійською або транслітерація на латиницю окремих бібліографічних даних: англломовний варіант назви (додатково до основної); зміст кожного випуску (англійською); основні видавничі відомості (англійською); у статтях: назва статті (англійською); прізвища авторів (транслітерація); повна адреса кожного автора (англійською); авторські резюме до статей (англійською); ключові слова до статей (англійською); пристатейні списки літератури (комбінація транслітерованих і англломовних посилань) [3].

Авторське резюме повинно висвітлювати суттєві факти, не містити матеріал, відсутній в основній частині публікації. Резюме повторює структуру статті та включає: стислий виклад мети, матеріали і методи, основні результати. Результати роботи описують точно та інформативно, наводять основні теоретичні та експериментальні результати, фактичні дані, виявлені взаємозв'язки і закономірності. Перевага надається новим результатам і даним довготермінового значення, важливим відкриттям, висновкам, котрі заперечують існуючі теорії, а також даним, які, на думку автора, мають практичне значення. Відомості, які є у назві статті, не повинні повторюватися у тексті резюме. Історичні довідки, якщо вони не складають основний зміст документа, опис раніше опублікованих робіт та загальновідомі положення в авторському резюме не дають. У тексті резюме слід вживати синтаксичні конструкції, властиві мові наукових і технічних документів, уникати складних граматичних конструкцій. Текст резюме повинен бути лаконічним і чітким, вільним від вторинної інформації, зайвих ввідних слів чи фраз (наприклад “автор статті розглядає...”), загальних і незначущих формулювань, а положення повинні логічно впливати одне з одного. Скорочення та умовні позначення, крім

загальнозживаних, застосовують у виключних випадках або дають їх роз'яснення при першому зживанні в авторському резюме. У резюме не роблять посилань на номер публікації у списку літератури до статті. Об'єм тексту авторського резюме визначається вмістом публікації, але не повинен бути меншим як 100–250 слів. **Висновки** можуть супроводжуватися рекомендаціями, оцінками, пропозиціями, гіпотезами, описаними у статті [3, 14].

Зразок бібліографічних посилань.

Публікація кирилицею: Діденко, Ю. В. Представлення журналів НАН України у світових наукометричних базах. Наука України у світовому інформаційному просторі. 2011, вип. 5, С. 71–80.

Вставляємо у програму — транслітерація українською, отримуємо публікацію в латиниці: Didenko, Yu. V. Predstavlennya zhurnaliv NAN Ukrainy u svitovykh naukometrychnykh bazakh. Nauka Ukrainy u svitovomu informatsiynomu prostori. [назва статті англійською мовою]. 2011, вур. 5, С. 71–80 (in Ukrainian).

У списку посилань необхідно подавати прізвища усіх авторів (транслітеровані), назву журналу як англійською мовою, так і транслітеровану (якщо стаття кирилицею) курсивом.

Англомовні публікації:

Author A. A., Author B. B., Author C. C. Title of article. *Title of Journal*, 2005, 10 (2), pp. 49–53.

Окрім БД Scopus, можна подавати наукові статті та періодичні фахові наукові видання в інші наукометричні БД.

Російський індекс наукового цитування (РІНЦ) — бібліографічна БД наукових публікацій російських вчених. Для отримання необхідних користувачу даних про публікації і цитування статей на основі БД РІНЦ розроблений аналітичний інструментарій ScienceIndex. Проект РІНЦ розробляється з 2005 р. компанією “Научная электронная библиотека” (ELIBRARY.ru). **eLIBRARY.ru** – це російський інформаційний портал в галузі науки, медицини, технології та освіти. На їх базі акумулюються повні тексти і реферати наукових статей і публікацій. У порівнянні з січнем 2012 р. в БД eLIBRARY.ru налічується більш як 15 млн статей. Всеросійський інститут наукової і технічної інформації Російської академії наук (ВІНІТІ РАН) – найбільший інститут наукової інформації на пострадянському просторі, базова організація держав-учасників СНД з міждержавного обміну науково-технічною інформацією. При включенні нового журналу до БД ВІНІТІ РАН складає реферати самостійно, що розширює доступ до видань [1, 15].

Американський Інститут наукової інформатики Томсона (Institute for Scientific Information (ISI), Філадельфія, США) – найрозвинутіша реферативно-інформаційна установа світу у галузі статистичної обробки даних у науковій періодиці. Для оцінки ефективності наукової діяльності використовуються якісні та кількісні показники. Одним із найбільш застосованих в останній час наукометричних показників є імпаکت-фактор (індекс цитування) – чисельний показник авторитетності наукового журналу, на основі якого в узагальненому звіті про журнальний індекс цитування наводиться кількісна порівняльна оцінка рейтингу журналів. Методи підрахунку імпакт-фактора та оцінки наукових видань постійно удосконалювалися. Результати статистичної обробки таких даних ISI продає на міжнародному ринку науковим установам, видавництвам та бібліотекам. Журнальні статистичні дані використовуються для формування БД про індекс цитування (Science Citation Index – SCI) журналів, яка узагальнюється у звіті ISI про журнальний індекс цитування (Journal Citation Report – JCR). У JCR наведена кількісна порівняльна оцінка рейтингу журналів на основі імпакт-фактора, що є мірою частоти, з якою стаття з журналу і сам журнал цитують інші видання протягом певного часу, тобто співвідношенням між кількістю цитувань статей, опублікованих у журналі, і загальною кількістю опублікованих у ньому статей. Імпакт-фактор журналів визначають діленням кількості цитувань зі статей журналу в поточному році на кількість статей, опублікованих у цьому журналі протягом минулих двох років. Значення імпакт-фактора залежить від продуктивності галузі та рівня цитованості у цій спеціалізації. Високий імпакт-фактор здебільшого мають оглядові журнали, методичні статті також можуть піднімати імпакт-фактор журналу. Потрапити у бібліотеки світу будь-яке видання майже не може без встановленого імпакт-фактора [16, 2].

Визначенню імпакт-фактора передуює введення видання до БД ISI, зокрема, у “Master journal list”. Перелік видань, введених до неї, є у вільному доступі. До нього занесено і видання, які перебувають на етапі оцінювання. Оцінка триває декілька місяців, залежно від частоти виходу журналу. (Наприклад, для щоквартальних журналів рішення приймається через дев’ять місяців після подання першого випуску). У випадку відхилення клопотання щодо введення видання до БД з повторним поданням можна звернутися не раніше, ніж через два роки. При оцінці журналів враховують такі критерії: відповідність видання основним журнальним стандартам (вчасний вихід видання у світ відповідно до задекларованих термінів, наявність англійської анотації, ключових слів, списку літератури, назви статті); відповідність

міжнародній видавничій конвенції, задоволення ним потреб передплатників; ISI також бере до уваги міжнародне визнання наукових здобутків членів редколегій журналів та авторів статей, оцінюючи персональний рівень цитування та його динаміку; міжнародний розподіл членів редколегій та авторів статей, межа самоцитувань видання, новизна і актуальність журналу порівняно з тими, що вже існують тощо [16, 2].

Рекламною діяльністю на міжнародному ринку займаються транснаціональні видавничі компанії: Springer, Teylor&Francis, Elsevier, Begell House, Inc., Pleiades Publishing, Kluwer та ін., які видають та рекламують різні національні наукові видання [8, 10, 6, 5].

Відповідно до вимог ДАК МОНМС України, для внесення до переліку фахових є необхідним: 1) наявність видання у бібліотеках, що занесені до переліку обов'язкової розсилки; 2) до редколегії повинні входити співробітники установи-засновника видання; 3) опубліковані статті повинні бути структурованими; 4) статті повинні підлягати рецензуванню перед прийняттям до друку. Члени редколегій наукових журналів відіграють рецензентські і представницькі функції, а своїм науковим іменем і авторитетом відповідають за якість статей, опублікованих у журналі [16].

Критерії оцінки наукових видань: 1) наявність відомостей про видання у БД ISI; 2) відповідність виходу номерів видання задекларованим термінам, що має юридичний характер і забезпечує достовірність представлення редколегією пріоритетних дат; 3) реферування видання ВІНІТІ; 4) реферування видання вітчизняним журналом “Джерело”, що сприяє доступу до анотацій статей у вітчизняному інформаційному просторі; 5) наявність Інтернет-сторінки журналу з архівом англійських анотацій статей; 6) наявність Інтернет-сторінки журналу з архівом анотацій та статей українською та/або російською мовами; 7) наявність Інтернет-сторінки з архівом повних текстів статей англійською мовою; 8) передплата видання через агентство ДП “Преса” – єдиний критерій, який в умовах відсутності імпаکت-фактора журналу свідчить про економічну доцільність його видання. Саме ДП “Пресса” – найрозгалуженіше і найрозвинутіше підписне агентство в Україні [16, 4, 2].

У БД для періодичних видань з метою оперативного інформування світової наукової спільноти провідні видавництва світу в режимі *on-line* через *Internet* представляють зведення про зміст чергових випусків наукових журналів ще до виходу їхніх друківаних версій. Використовуючи інформаційні технології, а також за наявності доступу до БД, можна отримувати копії наукових статей.

Провідні видавництва при включенні у свої БД надають перевагу журналам і опублікованим у них статтям, які видаються англійською мовою, або англійськими версіями видань, що виходять іншими мовами. База *EBSCO* – лідер електронного довідкового видання, ресурс, що найчастіше використовується у світі, та до якого належать понад 300 повнотекстових і додаткових БД. База *CSA*, що є підрозділом *ProQuest*, – електронного та мікрофільмового видавця, до складу якого входять численні БД (*OCLC*, *Google Scholar* та *Summon by Serial Abstracts*) з різних галузей наук. *Thomson Reuters* – компанія, створена в результаті придбання корпорацією Thomson агентства *Reuters Group plc.*, має у своєму активі велику кількість наукових баз і наукометричних продуктів [8, 10].

Світові БД віддають перевагу виданням вузького тематичного спрямування. Це дає змогу робити шлях до журналу та інформації про нього коротшим і однозначнішим, що дозволяє одержувати коректніші наукометричні показники. Внесення українських наукових журналів до БД і факт перевидання закордонними видавництвами свідчить про те, що журнали публікують матеріали, які можуть зацікавити світову наукову спільноту. Наявність Інтернет-сторінки журналу з англійським інтерфейсом і архівом англійських назв та анотацій статей дозволяє іншомовному користувачу знайти статтю за допомогою електронних пошукових програм [2, 10, 6, 5].

На сайті видавця подається повна інформація щодо архіву номерів, змісту та анотацій статей (виключно англійською мовою), платні повні тексти статей. Наявність власної Інтернет-сторінки спонукає редакційну колегію й авторів відповідальніше ставитися до видання та до представленої на ній відкритої інформації. На сайті НБУВ усі академічні видання мають свою сторінку. Розміщення загальних відомостей, анотацій і змісту поточних номерів мовою випуску журналу та англійською на сторінках видань – сучасна вимога, а представлення повного тексту статей у вільному доступі – виважене рішення автора та редколегії видання [16, 4, 2].

Незважаючи на велику кількість видань за різними напрямками наук, актуальними є проблеми організаційного характеру щодо участі академічних видань у загальному інформаційному просторі, адже опублікування в Інтернеті наукових результатів робить їх надбанням світової наукової спільноти, підвищує рівень комунікації та визнання. Мінімізація змістовного наповнення, незначний обсяг і низька якість інформації, що отримує споживач, призводить до обмеження поінформованості та негативно відображається на застосування отриманого знання й на рейтинг видання [4, 5].

Для інтеграції у міжнародний науковий простір вітчизняних періодичних видань обов'язковим є, насамперед, високий рівень наукових досліджень і належне представлення його у вигляді електронних англomовних версій видань з архівом і змістом номерів, а також розширених рефератів до статей або навіть (за рішенням редколегії) повних текстів статей [2].

Висновки

1. Для включення періодичних наукових фахових видань у міжнародні наукометричні бази необхідно, щоб статті відповідали вищевикладеним вимогам.

2. Пріоритет надається періодичним фаховим науковим виданням, які мають визначений імпаکت-фактор (чи індекс Гірша), або перебувають на етапі його визначення.

3. Доцільно створити національне видавництво, яке би перевидавало періодичні фахові наукові видання англійською мовою для широкого доступу в загальний інформаційний науковий простір.

Література

1. Бедный Б. И. О показателях научного цитирования и их применение / Б. И. Бедный, Ю. М. Сорокин // Высшее образование в России. – 2012. – № 3. – С. 17–28.

2. Діденко Ю. В. Представлення журналів НАН України у світових наукометричних базах / Ю. В. Діденко // Наука України у світовому інформаційному просторі. – 2011. – Вип. 5. – С. 71–80.

3. Кириллова О. В. Редакционная подготовка научных журналов для включения в зарубежные индексы цитирования: методические рекомендации / О. В. Кириллова. – М. : [б. и.]. – 2012. – 68 с.

4. Мриглод І. Наука України у світовому інформаційному просторі // І. Мриглод, О. Мриглод // Вісн. НАН України. – 2007. – № 10. – С. 3–18. – ISSN 0372-6436.

5. Маркусова В. А. К вопросу об адекватной оценке результативности научной деятельности / В. А. Маркусова, В. В. Иванов, А. Е. Варшавский // Вестник РАН. – 2011. – № 7. – С. 587–593.

6. Мохначева Ю. В. Методика определения значимости научных публикаций / Ю. В. Мохначева, Т. Н. Харибина // Библиосфера. – 2008. – № 3. – С. 23–33.

7. Наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України № 1112 від 17. 10. 2012 р. “Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук”

[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1851-12>.

8. Писляков В. В. Сравниваем два термометра: Импакт-факторы ведущих экономических журналов, определенные по базам данных Journal Citation Reports и Scopus [Электронный ресурс]. – / В. В. Писляков // SCIENCE ONLINE: электронные информационные ресурсы для науки и образования. – Режим доступа: http://elibrary.ru/projects/conference/tunisia2007/seminar_07_1_program.asp.

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2010 р. № 17 “Положення про дослідницький університет” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/163-2010-п>.

10. Разумова И. К. Обзор современных западных научных информационных ресурсов / И. К. Разумова // Вестник Национального комитета «Интеллектуальные ресурсы России». – 2004. – № 2. С. 30–60.

11. Про удосконалення механізму фінансування фундаментальних досліджень вищих навчальних закладів і наукових установ МОН та результати атестації їх науково-технічної діяльності. Рішення колегії Міністерства освіти і науки України від 24.12.2009 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://science.univ.kiev.ua/docs/Kolegiya_MONU_12.01.2010.doc.

12. Солошенко Н. С. Отражение российских журналов в БД Science Citation Index и SCOPUS / Н. С. Солошенко, О. В. Кириллова [Электронный ресурс] // Education Technology & Society. – 2006. – Vol. 9, N 3. – 8 p. – Режим доступа: http://ifets.ieee.org/russian/depository/v9_i3/pdf/9.pdf.

13. Стріха М. Дисертаційна паніка: що після неї? [Електронний ресурс] / Максим Стріха // Дзеркало тижня. Україна : інформаційно-аналітичний тижневик. – 2012. – № 42, 23.11.2012. – режим доступу: <http://gazeta.dt.ua/>.

14. Сысоев П. В. Правила написания аннотаций / П. В. Сысоев // Иностранные языки в школе. – 2009. – № 4. – С. 81–83.

15. http://elibrary.ru/titles_compare.asp

16. Влох Р. О. Система оцінки українських фахових видань [Електронний ресурс] / Р. О. Влох. – Режим доступу: http://www.anvsu.org.ua/index.files/Articles/Vloch_zhurn_VAK.htm

17. Scopus in detail: What does it cover? [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.info.scopus.com/detail/what/>.